

Ting: Hvilke ville de politiske Følger være af Kjøbenhavns Befæstning, og hvilke ville de økonomiske Følger være? I saa Henseende ere vi komne noget videre, end vi have været før. Der var en Tid, da vi talte meget om Alliancer til Hjælp for at forsvare og værgе vort Land mod en Fjende, der skulle overfalde os, men vi ere efterhaanden kommen til en Forstaaelse af, at dette at deltage i Krig — det er Noget vi overhovedet skulle undgaa, naar vi ville værgе vort Land. Vi ere komne bort fra alle de Taler, vi have hørt i dette Ting mange Gange, at det, det kom an paa, var at fikre os en saadan Stilling her i Landet, at vi i denne Stilling kunde afvente fremmede hjælpende Magters Indgriben i Striden. Vi ere komne til Forstaaelse af, at der slet ikke er nogen fremmed Magt, som indlader sig paa at hjælpe os, og at det, naar det en Gang kommer saavidt, først og fremmest gjælder om at sørge for at holde os uden for Konfliktene og europæiske Muligheder. Skulde en saadan fremmed Hjælp blive nødvendig, da vil det gaa, som det gif sidst, der er ingen Stat, der har Interesse af at hjælpe os. Vi ere komne til at forstaa, at det, det gjælder om, er at fikre vort Lands Selvstændighed og ikke Andet, og at den Politik skal følges, den Lovgivning skulle vi slaa ind paa, der medfører de færreste Farer for vort Lands Selvstændighed. Nu anførte den ærede Minister som Forsvar for den Vej, han vil, man skal slaa ind paa, nemlig at befæste Kjøbenhavn, en Række Argumenter, som jeg i Grunden undrer mig over, at den ærede Minister vil fremføre, fordi jeg ikke kan forstaa, at den ærede Minister selv kan være overbevist om disse Argumenters Betydning. Jeg husker, at den ærede Minister nævnedes, at der i tyfste Blade var udtalt en bestemt Misbilligelse af, at de smaa Stater ikke befæstede sig. Saaledes nævnedes den ærede Minister, at der i et Blad „Kölnische Zeitung“ var rettet et Angreb paa det belgiske Parti, som var imod den almindelige Bærnepligt; thi, sagde det vedkommende Blad: Denne Stilling var virkelig stridende imod Belgiens Opgave at forsvare sig; man maatte ønske, at den almindelige Bærnepligt blev indført, og at i det Hele de militære Udgifter blev større, fordi det var Belgiens Opgave at forsvare sin Neutralitet. Ligeledes nævnedes Ministeren om Schweiz, at det ogsaa skulde være angrebet i et tydfst Militærblad. Jeg kan dog ikke tro, at den ærede Minister sikkert mener, at disse Blade har set objektivt paa Tingene. Jeg tror, at den ærede Minister maa kjende

„Kölnische Zeitung“ og den tydfste militære Literatur saa godt, at han veed, at der bag ved de militære Betragtninger i Grunden ligger politiske Betragtninger, som ere de virkelig bestemmende for disse Blade, men selvfølgelig ikke betyde det Mindste for os. Hvorfor skriver „Kölnische Zeitung“ jaaledes? Det er ganske naturligt, fordi „Kölnische Zeitung“ bekjæmper det Parti, som for Diebliffet er ved Regjeringen i Belgien, og som bekjæmper den almindelige Bærnepligt. Det er en ren Partibetragtning, der finder sit Udtryk i disse Artikler, og Enhver, der læser „Kölnische Zeitung“ lidt ofte, kjender godt Bladets belgiske Politik, og hvad Schweiz angaar, vil den ærede Minister dog vel ikke for Alvor være i Tvivl om, at naar et tydfst militært Tidsskrift angriber den schweiziske Hærordning, er det i Virkeligheden en Polemik mod det tydfst-frisindede Parti og mod dem, der ønske at nedsette Militærudgifterne og taler for en Folkevæbning. Det er altsammen indre Politik i tydfste Blade — det gaar der ligesom i andre — og jeg er sikker paa, at en saa erfarne Politiker som den ærede Minister, der i den Grad kjender Stifordene paa Folkemøderne, og fuldt ud veed hvorledes saadan Polemik føres, ikke kan være i Tvivl om, hvad Sligt bethder i de tydfste Blade. I det Hele taget er det her at nævne Belgien i Samstilling med Danmark ganske mærkværdigt. Hvorfor og hvorledes skal Belgien bevare sin Neutralitet? Det afhænger selvfølgelig af den Betydning, Belgien har i Tilfælde af en europæisk Krig; det skal da hindre, at man gaar igjennem det, der er et Passage-Land, men det er Danmark slet ikke, og derfor gjælder for os ganske andre Betragtninger. Det, det gjælder om for Danmark, det er at fikre sig imod, at det af en af de krigsførende Magter bliver benyttet til Operationsbasis, tror jeg man kalder det i den høiere videnskabelige militære Literatur, men det er noget ganske Andet end at hindre Passagen, thi man bruger ikke et Land til Operationsbasis, som ikke kan bruges til Operationsbasis, og naar dette Land ingen Fæstninger har, saa gad jeg vide, hvorledes det skulde kunne bruges til Operationsbasis. Tror virkelig den ærede Minister, eller Noget for Alvor, at nogen europæisk Magt i det Tilfælde, at der blev Krig i Østersøen, vilde sætte sig ned her i Kjøbenhavn, benytte Kjøbenhavn som Oplagsplads for sit Krigsmateriel, for sin Flaade, for sin Hær, for derpaa at angribe sin Fjende? Naturligvis ikke, ganske simpelt af den Grund, at de meget godt forstaa, at det er en meget ubsat Post at sidde paa i et fuldstændig